

*bánat úzi folyóást,
tévélyegni a lenti világbá.
Nem kérdezi, miféle
remény élteti kertem.
Így évődünk,
éjre nap,
napra éj,
mintha kertem örökzöld,
mintha fekete, mély szíve
soha el nem fogyna.*

R A F F A Y S Á R A

tőled, rajtad

*az ötvösmesterség térképe van a kezeiden, és
vízpartoké a lábaidon. bicikliutak és kagylók nyoma.
a mellkasodra én magam rajzoltam oda a
kapcsolatunk Bermuda-háromszögét. tőled,
rajtad tanulok tájékozódni, közben fogom a kezed,
mert neked is szükséged van útmutatásra.
tükör vagyok, vagy egynyelvű szótár, egy
nyelvvél éneklek neked altatódalt, ha kicsinek
érzed magad, de az ölelésed a bölcsőm, amikor én
zsugorodom össze melletted. ilyenkor néha a
hátizsákodba bújok, vagy azt próbálgatom,
elférek-e a zsebedben. vigyél magaddal, hadd
legyek multifunkcionális szerelem, hadd legyek
alvós plüss, kávésbögre és iránytű. hadd legyek
mindig az, amire éppen szükséged van.*

vörösbegek

1.

*egy furcsa, kövér jézus lógott a keresztről,
tövískoszorújából kamilla nőtt. valahogy
felmászott odáig, vagy maga a kövér jézus
tett csodát, ahogy azt általában szokta.*

2.

*kötőtűvel kevertem el a cukrot a teájában,
aztán dolgoztam tovább a takaróján.
ha őt kérdezem, talán azt mondja, ez szeretet.
én nem tudom eldönteni, hogy kötelesség-e,
vagy csak azért törődöm vele ennyire,
mert már hozzászoktam a szuszogásához.*

3.

*múlt hónapban meghalt mind a két nagypapám.
azóta sokkal több teát iszom, és kevésbé
érdekelnek a hétköznapi gyomorgörccsei.*

4.

*a furcsa, kövér jézus megsértődött, amikor
nem vettem keresztet a lábánál, hanem azt
mondtam, hogy ha fiú lennék, most pentagrammot
hugyoznék a hóba. a kamilla elszáradt-megfagyott
maradványait utánam hajította, de nem talált
el, mert úgy tűnik, a furcsa, kövér jézus sem
lehet képes állandóan csodákat tenni.
mentünk tovább, és azt játszottuk, hogy
vörösbegek vagyunk, mert mi kénytelenek
voltunk itt tölteni a telet, és a torkunk is
megvörösödött a hideg levegőtől.*

*gyertyát gyújtott a nagymamám, aztán
éjjél körül egyszerre aludtak el.*

kataton

*különböző tévéműsorok és halálhörgések
kakofóniája rezonál a folyosókon. vizelettől
és évtizedek bűzétől nehéz a levegő,
olyan rossz a légzés nekem is, mint mindenki
másnak, aki ebben az épületben rekedt.
az emberek ide csak sírni vagy meghalni járnak.
mindent hallunk, mert a fülünket nem tudjuk
úgy összeszorítani, mint a szemünket.*

*kataton bámulom a padlót, valahonnan hányinger
szivárog. sose volt még ennyire ideiglenes semmi,
nemsokára elmúlik a nyugtató hatása, csak az
lesz meglepetés, vele múlsz-e te is. sajnálom,
ha tőlem tudod meg, de nem vagy már főorvosúr,
csak pistabácsi, és én sem az unokád vagyok,
csak az a fekete kupac kint a folyosón, aki
nem képes megszokni egy csapzott kis veréb
látványát, és inkább felfázik, mint hogy (talán végleg)
elköszönjön.*